

نډو که مانچه تهرې، میله دريژه کانی ساڼ مانډوی ناکهن

نډو زاد مه حمود عه بدولکه ریم

تو گورانی دهلی. گورانیه کانی تو، سیخناخن له بونی ژیان. له گهرووی توډا، سچریکی سروریش ماشوبرنجی سهراسیمه و نه بله قی کردوین. تکایه گورانی بلئی، بونه و هی همومان له سر له بی دهستی گورانییه کی عاشقانه خون به داهاتنی ئیواریه کی پراویر له ماچ و تاموچیژه شاعرانه کانی حوزن و تیرامانه ئه وین پوزشه کانی نیو باخچه خوداییه کانی بیستن و بیینن. دهی بلئی ئه چی هچه هه نورانییه کی مالئاواییه جوانه کانی گوندیک و گوندنشینیک له دمی بیکه سی وناچاریدا. بلئی هه تاوه کو بارانی ووتنت نورده بیته به له ره می موسیقا.

له وئ، له و نیشتمانه کی که دل ده خوازئ خه لوه له گه له نهی بیستئ، له و باخچه یه کی که گه لاکانی هه ست له و په ری حوزنیک شیرینه وه بویه پی پایز دهر ژین، دهنگیک هه یه دلک هه یه نیگایه که هه یه فرمیسیک هه یه ناوی (عه ندان که ریم) ه. ئه و هه مو شه ویک به په رداخیک مه یی موسیقا و به رمالیکی نورانی له عیاده تی گورانیه وه، نرای ماله بیده رتانه کانی ئه و هه ریمی گول و سه وزه لانییه ده گه په نیته به رده م عرشه خودا..

سلاو ئه می شانشین وولاتی دهنگ .. من بونه وری دواي ئه و سرخه وه له ناکاوه ی پاش داکردنی بارانی گورانیی (هه رچی مینای گه لاکان بوو هه لیان وهراند) م. من خون کیشی ئه و ئه ماره ته م که ده فته ر ره سمی مناله ره شو روو ته کانی ئه م ده فته و گورانی (پایز بوو باران نم نه دباری) وینه کی ده کیشن . من به ناو نیشانی کتیبی ئه و گورانییه وه ملی ریگم گرته بهر، که چاوی (شه وی یه لدايه یا

دهیجوره ئه مشه و) به کلی حوزنیک عاشقانه رهنگ ده کات. من له و نه لبوم ه دا خه فته خوساندمی که لیوانلیوه له وینه کی (کچی کوردان وابه کاروان دیت له ربی شارانه وه) منیش هه مان سره بازی تیکشکاوئ ئه و شه و م که به دیار دواپه یامی گوزه کانه وه سه نگره ری ژیانم چولکردو دلتیابووم له وه کی که (ئیتز گوزه کان له کانی نایه نه وه) . منیش هه مان عه ودالی باخچه عه تر ریژه کانی مه مله که تی فه نابوونی سهروه ختی ژیانکردنم، به لام به رموشه کی گه روی تو که و تووم له و دمه وه می بونکروزی گهر میان و کانیوه کان و

کیژه ده ست له باز نه کانت بونه نام . تو منت په لکیشی به رده م ئولفه تیکی خوتناوی کرد . ئولفه تی ده ست تیکه لکردن له گه ل ئه و هه موو سوتانه کی که له به ه شته وه دین . تو به چه قوی دهنگیک ته به بونی هه وره زوخوا له سکه کانی نیشتمان، هه لاهه لات کردم و سویندت دام که بزه میسه ببه هه لگری به یداخی هه یاران و مه یارانی پارانه وه بژ داکردنی گورانییه کی ترو موعجیزه ی موسیقایه کی تر . تو منت فریودا، به لام به ئایه تی حه قیقه ت ترین سه دای به یانیا نیکي ئاورشینکراوی کورده واری . تو منت حه واله ی

دوزه خ کرد، به لام به شوناسی خوداناسترین شمشال دوسته وه . ماله که مت پر کرد له بونی لاله نگی و لیمو، ئه ماما، من به بو نانه مردم ئه ی حه زره تا، ئه ی دهرگا هه میسه له سه ر پشته که ی یاده وه ری ... (رؤژ به باری قورس و برسی، شه وله بهر بارانه وه) ئه وه عومریکه باریکی قورس که هینده ی باری عه زیا به کی حه وت سه ر ده بیته به کولمه وه یه . به کولمه وه یه بونه و جیگه یه ده چم که گورانییه کان له که لبه ی رؤژگار ده شاریته وه . بونه و شیوو هه رده ده چم، که کانییه کان بیخه م هاژه ی نویژیان دیت . بونه و ماله ده چم، که بنیالی گفتوگوانی سر بووه به عه تر . بژ بیابانیک ده چم که درونه کات . به لام ئه و شویتانه له کوین ئه ی وه عز خوتنی نیشتمانی گورانی ؟ ئه و ماله له کوپیه که ده سته کانی سویند دراوه به سوره ته کانی میهره بانی ؟

سلاو ئه می مؤمیک له په نجه ره ی ژیاندا . سال دهر و او توه ر گورانی ده لی . میله کانی ته من بیزار بوون و توه ر بیزار نابیت . لئاخر بیده نگ بوونی تو دهر که و تنی تابوتی چرپه جوانه کانی یاده وه ری و به رده رگا ئاورشینکراوه کانی عیشق و هه ناسه نه رمه کانی سوز و پیکه پوزشه و په رداخه کانی ئیوارانی مه مله که تی مه ستیبه . دهنگ که و تنی تو، دهنگ که و تنی پرسنگی مانگه له هه یوانی شه وانی ته نیایی و خه لوه تی په پوله دا . دهنگ که و تنی ئاونگی سه ر رومه تی گه لاکانی ئومیدی عاشقیکی باخچه کانی کتیب و شه راب و شیعو ژوانگرتنه له گه ل شنه پای خه یال .. دهنگ مه که وه ئه ی ماچ . ئه ی رهنگی جوانترین وهرزی گورانی ..